

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในชีวิตมนุษย์ มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าปัจจัยอื่น ๆ อันจำเป็นแก่การดำรงชีพ ชีวิตที่ขาดการศึกษาจะทำให้คนด้อยคุณค่า สูญเสียสิทธิขั้นพื้นฐานที่มนุษย์พึงมี ดังนั้นแต่ละประเทศจึงให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มี คุณภาพ ความเจริญก้าวหน้าของการจัดการศึกษาให้แก่คนในชาติ จึงเป็นตัวชี้ในการพัฒนาประเทศ สำหรับการศึกษาในประเทศไทย รัฐพยายามส่งเสริมให้การศึกษายเป็นเส้นทางสู่สังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้เพื่อความก้าวหน้ามั่นคงของลูกหลานไทย ในอนาคต เป้าหมายการศึกษาในอนาคตคือการสร้างความสมดุลให้แก่สังคม ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ปัจจุบันการจัดการศึกษาของไทย ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยมีเหตุผลคือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษา อบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งในการจัดการศึกษาของรัฐให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน ศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ (สำนักงานการประถมศึกษามหาสารคาม. 2543 : 3-4)

ทั้งนี้จากการดำเนินงานบริหารโดยคณะกรรมการ โรงเรียนที่ผ่านมา พบว่า มีปัญหาที่สำคัญหลายประการ ได้แก่คณะกรรมการ โรงเรียนซึ่งเป็นตัวแทนของชุมชนปฏิบัติงานตามบทบาทของตนไม่เต็มที่ ซึ่งเป็นเพราะกรรมการส่วนใหญ่ไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง (ประกอบ คุณารักษ์ และคนอื่น ๆ. 2531 : 42) กรรมการก้าวก้างานในหน้าที่ของโรงเรียนมากเกินไป เกิดความขัดแย้งระหว่างครูกับผู้ปกครองในเรื่องการเรียนการสอน และการปกครองนักเรียน ทำให้เกิดปัญหาการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทั้งบ้านและโรงเรียนมองไม่เห็นความจำเป็นที่ต้องติดต่อเกี่ยวข้องกัน อีกทั้งโรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ประชาชนไม่ทราบความเคลื่อนไหวของโรงเรียนและไม่เกิดความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของร่วมกับชุมชน ยังเข้าใจว่างานพัฒนา โรงเรียนเป็นหน้าที่ของรัฐเท่านั้น (ประไพ สุนทรมัจฉะ. 2536 : 12 – 13) อีกประการหนึ่งยังพบว่า ประชาชนและผู้ปกครอง

นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างมาก เป็นเพราะเศรษฐกิจและระบบราชการยังไม่เอื้อต่อการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือจริงจัง (บันสือ พุกษะวัน. 2528 : 19 – 24)

จากปัญหาในการบริหารการศึกษาในรูปของคณะกรรมการ โรงเรียนที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2543 โดยเรียกคณะกรรมการว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้มีคณะกรรมการอย่างน้อยสถานศึกษาละเจ็ดคน แต่ไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วย ผู้แทน ผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่ ในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของสถานศึกษา ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา ให้ความเห็นชอบในการจัดทำสาระหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น กำกับและติดตามการดำเนินงานตามแผนของสถานศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กทุกคนในเขตบริการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิเด็ก ดูแลเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาสและเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ สนับสนุนแนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไปของสถานศึกษา ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอกและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปะวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น ให้ความเห็นชอบรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของสถานศึกษาก่อนเสนอต่อสาธารณชน แต่งตั้งที่ปรึกษาและหรือคณะอนุกรรมการเพื่อการดำเนินงานตามระเบียบนี้ตามที่เห็นสมควร และปฏิบัติการอื่นที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษานั้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 4)

ปัญหาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแต่ละแห่งย่อมมีสาเหตุและระดับปัญหาที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะปัญหาเรื่องเพศ แม้ทางกฎหมายจะให้ความเสมอภาคในด้านเพศแต่ในความเป็นจริงคงมีปัญหาที่เป็นอุปสรรคทำให้เพศหญิงไม่สามารถที่จะทัดเทียมเพศชายได้ เช่น ในเรื่องสรีระ หรือภารกิจ ตามลักษณะของสังคมไทย ซึ่งมีแนวปฏิบัติว่าเพศหญิงจะต้องเป็นแม่บ้าน ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 ได้กำหนดไว้ว่า ให้คณะกรรมการกำหนดจำนวนและสัดส่วนของคณะ

กรรมการที่เป็นสตรีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของคณะกรรมการทั้งหมด ประกอบด้วยข้อ 5 ในระเบียบนี้กำหนดให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาอย่างน้อย 7 คน แต่ไม่เกิน 15 คน เป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาที่มาจากหลายสาขาอาชีพ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ (ทรงสิทธิ์ ศิริบุญญา. 2544 : 15-20) เป็นระเบียบคณะกรรมการ ฉบับแรกที่กำหนดในเรื่องดังกล่าวไว้

อนึ่งการที่คณะกรรมการหลายอาชีพ บางอาชีพอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาน้อย อาจมีผลเกี่ยวข้องกับระดับการปฏิบัติงาน ดังนั้นเพศและสถานภาพของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงถือเป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่น่าจะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น อาจมีปัญหาว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพศชาย อาจทำหน้าที่วางแผนได้ดีกว่าเพศหญิงหรือไม่ หรือเพศหญิงอาจทำหน้าที่การประชาสัมพันธ์ได้ดีกว่าเพศชายหรือไม่ ดังที่ นริวรรธ พรมนุษ และคณะ (2537 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัย พบว่า การศึกษาไม่มีลักษณะเป็นตัวแทนของคนในชุมชนทั้งเพศ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งยังไม่มีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเพศของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้ สถานภาพของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานก็มีความสำคัญซึ่ง พัทธ์ชัย จอมเมือง (2541 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ โรงเรียนประถมศึกษาที่มีสถานภาพต่างกัน โดยส่วนรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ดังนั้นจากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 อำเภอแกลง ที่มีเพศและสถานภาพแตกต่างกัน เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศ และเป็นแนวทางในการให้ข้อเสนอแนะแก่สถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 อำเภอแกลง ตามบทบาทหน้าที่ 11 ด้าน ทั้งโดยรวมและรายด้าน

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 อำเภอแกลง จำนวนตามเพศและสถานภาพทั้งโดยรวมและรายด้าน
3. เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามบทบาทหน้าที่ 11 ด้านในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2543 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 27 - 28) 11 ด้าน ดังนี้

1. ด้านกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของสถานศึกษา
2. ด้านให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา
3. ด้านให้ความเห็นชอบในการจัดทำสาระหลักสูตร ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
4. ด้านกำกับและติดตามการดำเนินงานตามแผนของสถานศึกษา
5. ด้านส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กทุกคนในเขตบริการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
6. ด้านส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิเด็ก ดูแลเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส และเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ
7. ด้านเสนอแนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไปของสถานศึกษา
8. ด้านส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอก และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการนักเรียนทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปะวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ
9. ด้านเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนประสานงานกับองค์กรทั้งทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน และมีส่วนในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

10. ด้านให้ความเห็นชอบรายงานผลการดำเนินงานประจำปี ของสถานศึกษาก่อนเสนอต่อสาธารณชน

11. ด้านแต่งตั้งที่ปรึกษาและหรือคณะกรรมการเพื่อการดำเนินงานตามระเบียบนี้ตามที่เห็นสมควร

สมมติฐานของการวิจัย

1. ระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสถานศึกษาที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 อำเภอแกลง ทั้งโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

2. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มาจากสถานภาพและเพศต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายด้าน

ขอบเขตของการวิจัย

1. เนื้อหาการวิจัย ครั้งนี้มุ่งศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 อำเภอแกลง ตามบทบาทหน้าที่ 11 ด้าน ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 4)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 อำเภอแกลง ปีการศึกษา 2546 ซึ่งมีโรงเรียนจำนวน 21 โรงเรียน จำนวนประชากรทั้งสิ้น 315 คน เพศชายจำนวน 186 คน เพศหญิงจำนวน 129 คน ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 21 คน ผู้แทนผู้ปกครองจำนวน 42 คน ผู้แทนครูจำนวน 42 คน ผู้แทนองค์กรชุมชนจำนวน 42 คน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 42 คน ผู้แทนศิษย์เก่าจำนวน 42 คน ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 84 คน

2.1 กลุ่มตัวอย่างใช้ประชากรทั้งหมดจำนวน 315 คน แบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

3.1.1 เพศ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

3.1.1.1 เพศชาย

3.1.1.2 เพศหญิง

3.1.2 สถานภาพ จำแนกเป็น 7 กลุ่ม คือ

3.1.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

3.1.2.2 ผู้แทนผู้ปกครอง

3.1.2.3 ผู้แทนครู

3.1.2.4 ผู้แทนองค์กรชุมชน

3.1.2.5 ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.1.2.6 ผู้แทนศิษย์เก่า

3.1.2.7 ผู้ทรงคุณวุฒิ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับการปฏิบัติงานตามหน้าที่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2543 ภายใต้ขอบเขต 11 ด้าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **อำเภอแกลง** หมายถึง หน่วยการปกครองย่อยของจังหวัดมหาสารคาม ที่มีสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1-2 จำนวน 21 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1
2. **คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน** หมายถึง บุคคลที่ที่สถานศึกษา คัดเลือกโดยมีคุณสมบัติและปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 สังกัดอำเภอแกลง
3. **สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน** หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1-2 (ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 อำเภอแกลง
4. **ตำแหน่งของคณะกรรมการ** หมายถึง แหล่งที่มา หรือองค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 อำเภอ

แก่คำซึ่งจำแนกออกเป็นเจ็ดตำแหน่ง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทน องค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่า และ ผู้ทรงคุณวุฒิ

5. **ผู้บริหารสถานศึกษา** หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาการในตำแหน่งดังกล่าว ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานอำเภอ แยกคำ

6. **ผู้แทนผู้ปกครอง** หมายถึง ผู้แทนของผู้ที่มีรายชื่อเป็นผู้ปกครองตามทะเบียน นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานอำเภอแยกคำ

7. **ผู้แทนครู** หมายถึง ผู้แทนของข้าราชการครูผู้ปฏิบัติการสอน และผู้ช่วยผู้บริหาร สถานศึกษา ในคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานอำเภอแยกคำ

8. **ผู้แทนองค์กรชุมชน** หมายถึง ผู้แทนของชมรม สมาคม มูลนิธิ องค์กรเอกชน หรือกลุ่มบุคคลในรูปอื่นใดที่ดำเนินกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของสาธารณะและมีที่ตั้งอยู่ในเขต บริการของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานอำเภอแยกคำ

9. **ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** หมายถึง ผู้แทนของเทศบาล องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นในสถาน ศึกษาชั้นพื้นฐานอำเภอแยกคำ

10. **ผู้แทนศิษย์เก่า** หมายถึง ผู้แทนของสมาคมศิษย์เก่า ชมรมศิษย์เก่า หรือบุคคลที่ เคยศึกษาจากสถานศึกษาชั้นพื้นฐานอำเภอแยกคำ

11. **ผู้ทรงคุณวุฒิ** หมายถึง ผู้นำทางศาสนา ผู้ทรงภูมิปัญญาไทยในท้องถิ่น ข้าราชการ การบ้านาญ ข้าราชการอื่นนอกสังกัดสถานศึกษา พนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน อื่น ของรัฐ เจ้าของหรือผู้บริหารสถานประกอบการ ทั้งในและนอกเขตบริการของสถาน ศึกษาชั้นพื้นฐานอำเภอแยกคำ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการปรับปรุงระบบการทำงานของคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน และปรับปรุงการบริหารงานของสถานศึกษาที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 อำเภอแยกคำ ให้มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์กับนักเรียนต่อไป